

zuška
UHERSKÉ HRADIŠTĚ

č. **1**

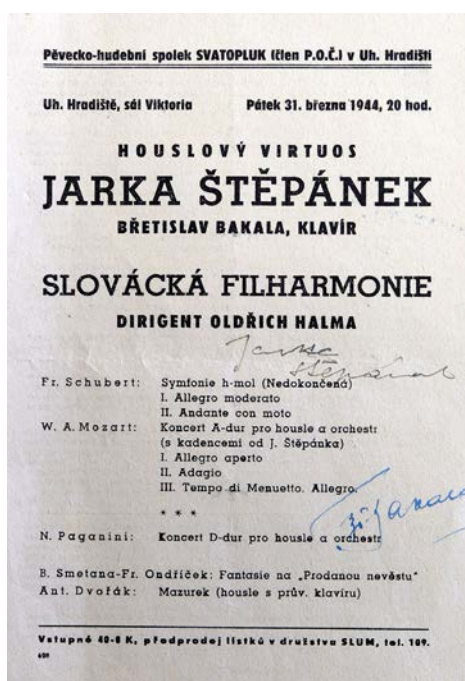
říjen
2019

občasopis

MMXIX-MCMXXXIX=LXXX

L+I+D+U+K+A:
kolektivní práce žáků
ze tříd M.Šimčíka
a J. Tvrdoňové
Š: písmo John Sans

Plakát na koncert SF z roku 1944 („Sál Viktoria“ byl protektorátním názvem dnešního sálu Slováckého divadla).

LIDUŠKA

občasopis – vychází 4x ročně
číslo 1/19 • 9. 10. 2019 • Uherské Hradiště
evidenční číslo: MK ČR E 23647

vydavatel:
Základní umělecká škola
Uherské Hradiště
Mariánské náměstí 125
686 01 Uherské Hradiště
IČO: 46254323

www.zusuh.cz

ředitel školy: Jiří Pospíchal
neoznačené texty: Martina Gogolová,
Michal Stránský
grafika a sazba: Michal Stránský
neoznačené fotografie a obrazy:
pocházejí z archivu ZUŠ
tisk: Agentura NP Staré Město

80 let základního uměleckého školství v srdci Slovácka

Vážení a milí přátelé naší ZUŠky,

vítám vás u dalšího čísla školního časopisu Liduška, teď již oficiálně prvního. Mám radost, že se nám povedlo uvést v život tuto plat-formu, která ukazuje bohatý život naší pestré umělecké školy a nejen jí, ale i celého našeho Slovácka. Protože tato ZUŠka je podhoubím celého kulturního proudu.

Důležité téma letošního podzimu je 80 let od založení Základní umělecké školy v Uherském Hradišti. Chystáme krásné koncerty, výstavy a představení, které ukážou naši školu v plné síle a energii. Hlavní večer k výročí se bude konat 20. listopadu 2019 od 19.00 v Klubu kultury. Vystoupí na něm výjimečné těleso: Slovácká filharmonie. Tento úžasný, monumentální umělecký kolos vyrůstal velkou část 20. století v Hradišti. Mezi sólisty a dirigenty patřily významné osobnosti celorepublikového významu. Mezi nimi i houslový virtuos Jarka Štěpánek, ke kterému mě váže osobní pouto. Na housle po něm jsem totiž vystudoval konzervatoř a pak na ně hrál i v dalším profesionálním životě. K mojí velké radosti se podařilo Slováckou filharmonii, tento jedinečný orchestr, obnovit. A máte se na co těšit. (Více na str. 6+7)

L2X0X1X9

Na protější straně časopisu jsem přivítal k rozhovoru výjimečného umělce a člověka trvale spjatého s naším městem i naší ZUŠkou. S velkou radostí a úctou.

I v tomto čísle Lidušky se uplatnili spoluvůrci z řad našich žáků. Stejně tak nahrávky v Hudebních lavičkách, kterými jsme rozehráli město, pořídili žáci naší školy. Dávat našim žákům umělcům možnost projevu ve veřejném prostoru, je můj velký cíl.

Přeji příjemnou četbu.

Jiří Pospíchal
ředitel ZUŠ Uherské Hradiště

Už jste si sedli na Hudební lavičku?

Při procházkách městem od letošního září můžete na Masarykově, Mariánském a Palackého náměstí zažít něco nového. Naše škola tu ke svému velkému výročí umístila na okraj městských laviček hned několik kusů originálního hudebního přístroje. Pokud z některé lavičky zní hudba, jde o jednu ze skladeb z koncertu ZUŠky. Přehled skladeb a ozvučených laviček najdete na www.zusuh.cz/hudebni-lavicky.

Ředitelský balkon... ...s Igorem Stránským

Začátkem září pozval do ZUŠ Uherské Hradiště její ředitel Jiří Pospíchal dlouholetého ředitele Slováckého divadla, herce a režiséra Igora Stránského. Rozmlouvali v nově opravené budově na Mariánském náměstí v ředitelně, kde bývala kdysi sborovna a později výtvarná třída. Balkon s výhledem na kostel ve Františkánské ulici zůstal ale stejný.

JP: Jaké bylo Tvoje první setkání se ZUškou?

IS: Když jsem přijal angažmá v místním divadle, první kontakty byly přes paní učitelku Věru Bastlovou, nyní Benešovou, která dělala ve Slováckém divadle korepetitorku. A tak jsem se seznámil se Zuškou a s jejím ředitelem

Petrem Křivákem, jenž byl nepomenutelnou osobností, která to vše držela pohromadě. Ve škole se žilo, zpívalo... a zpívalo se někdy dlouho do rána – Křivák, Chmelař, Jordán a další... Moje žena Draho-míra tehdy byla přijata s otevřenou náručí jako učitelka. A byla a je zde šťastná.

Na to vzpomíná Pavel Štulír, jak o přestávkách chodili na chodbu, tam kantoři kouřili a bavili se spolu o učení a o životě. No a my přes přestávky pořád učíme... A jak došlo k tomu, že jsi tady začal učit?

Tehdy byl založen dramaťák Toničkou Dostálkovou (píšeme o ní i na str. 11) a ředitel Křivák mně nabídnul, jestli bych externě neučil, protože Tonička odcházela na mateřskou dovolenou. Já jsem to přijal a bez jakékoliv zkušenosti jsem do toho vletěl po hlavě a měl jsem dvě velké výhody. Za prvé – tenkrát k dramaťáku neexistovaly žádné osnovy, což mně dávalo volnou ruku a za druhé jsem měl materiály, které jsem si přinesl ještě z JAMU a které jsem opatroval jako oko v hlavě. Byla to přeložená dramatická výchova, která se už v té době učila ve Spojených státech a v Anglii, kde dramatická výchova byla a je součástí i neměleckých škol, například medicíny. Stala se pro studenty součástí běžného života. Podle toho jsem si udělal vlastní osnovy. S dětmi to byla vždy kolektivní hra, každý měl možnost se individuálně projevit. To mě moc bavilo, protože tam byl každý sám sebou. Křivák se mě občas ptal, co píšu do třídní knihy a já jsem mu říkal: „To vám dám až na konci školního roku“, a pak jsem tam něco sesmolil... Jel jsem si podle sebe, ale měli jsme výsledky, začali jsme jezdit po soutěžích, o dramaťáku se brzo vědělo. Dodnes se ke mně bývalí žáci hlásí, už se taky uskutečnila dvě skupinová vzpomínková

setkání. Mezi mnou a žáky byla důvěra, nikdo na mě nebonznul, že se mně v době těžké normalizace nesmělo říkat soudruhu. Jednou jsme ale byli na soutěži, kde byli sami soudruzí a Lada Hrubá zazmatkovala a řekla: „Soudruhu dramaťáku!“

To je moc pěkně, jak jsi říkal, že dramaťák patří k tomu běžnému životu. Vzpomeň si na svůj první den v ZUŠ?

Ani moc ne, protože jakmile jsem přišel mezi děcka, začali jsme hned komunikovat...

Kde to bylo?

To bylo v této budově, v prvním patře, Tonička Dostálková tam měla takovou malou třídečku, kam se nás vešlo taktak osm, pak jsme později vybojovali větší prostor.

A dokázal bys nějak srovnat žáky tenkrát a dnes?

Když jsem začal učit, žáky jsem v dobrém slova smyslu zneužíval, protože jsem se připravoval na povolání režiséra a některé režijní postupy jsem si na žácích ověřoval. A když jsem začal profesionálně režírovat, byl jsem o mnohé obohacen. Ale vraťme se k dotazu o dětech. Ony přicházely tenkrát do dramaťáku, protože divadlo jako takové bylo pojem a já jsem byl už trochu známý, takže ony se těšily na toho „kašpara“. Šlo o dialog upřímných lidí, nebyl mezi nimi nikdo oprsklý, jak dneska, nebyly mobily, které... byla to tvůrčí skupinová práce.

Souhlasím s tou zacíleností a soustředěností. Vidím to na sobě, když nemám u sebe telefon, věnuju se věci víc do hloubky. A jaká byla spolupráce školy s divadlem?

Usiloval jsem, aby se v dětských rolích v inscenacích divadla objevily děti z dramaťáku. A ZUŠka tenkrát dělala koncerty ve Slovákém divadle, protože Reduta nebyla vhodná z technického hlediska. Do divadla se dokonce koupil velký klavír Petrof, aby produkce ZUŠ mohly probíhat na kvalitním nástroji a když jsem počátkem devadesátých let začal ředitelovat, tak pronájem divadla byl pro ZUŠku vždy bezplatný, protože šlo o spolupráci dvou institucí, které dělají kulturní klima nejenom ve městě, ale v celém regionu.

Ty jsi chodil do ZUŠky nebo na tehdejší LŠU?

Hrál jsem na klavír. Učila mě maminka, ale jednou řekla: „Já tě učit nebudu, budeš chodit do hudby!“ Tak jsem začal chodit k paní ředitelce na LŠU v Novém Městě nad Metují. Mně ale ve třetí třídě víc zajímal sport než klavír. A ředitelka jednou zaječela: „Co to hraješ, co to hraješ? Tohleto je pětka dneska!“ Tak jsem začal fňukat a ona mně řekla: „Dej mně pusu a já ti dám jedničku.“ Tak byla pusa a jednička. Ale máma na to přišla, rozčílila se a přesunula mě do Náchoda k soukromé učitelce, kde jsem nakonec absolvoval.

Když se vrátím k serióznějším tématům. V čem vidíš důležitost škol, jako je ta naše?

Zuška je nezastupitelná především v tom, že je možné se státní podporou obohacovat duševní život dětí. Chce-li si dítě hrát, tančit, kreslit či muzicírovat, k tomu všemu potřebuje niterný vztah a fantazii. Pracovat musí především hlava, ale také srdce. Za každým tónem, pohybem, či kresbou měly by cítit příběh, který vytváří. A to, co si děti v sobě zakódované ze Zušky odnášejí, mohou v budoucnu přenášet na své okolí, resp. potomky a mimo jiné tak napomáhat udržovat letité tradice.

Ty jsi zažil pět ředitelů ZUŠky, dlouho jsi vedl divadlo. Co bys mně jako řediteli poradil?

Každý dobrý ředitel musí být především dobrý člověk.

Igor Stránský

Narodil se v roce 1946 v Opočně. Po absolvování oboru herectví na JAMU v roce 1969 dostal nabídku do Slovákého divadla, kde dodnes působí jako herec a režisér. Ředitelem divadla byl v letech 1990–2015. V Základní umělecké škole (tehdy Lidové škole umění) působil jako učitel literárně-dramatického oboru v letech 1974–1992.

Na náměstí jako doma!

Za příjemného počasí vystoupili dne 8. června 2019 na Masarykově náměstí v Uherském Hradišti žáci hradištské ZUŠky v rámci akce Festival vín VOC Blatnice, jejímž pořadatelem byl Cech blatnických vinařů a záštitu nad ní převzal starosta města Ing. Stanislav Blaha.

V úvodu programu vystoupily žákyně z tanečního oboru společně s žáky z literárně-dramatického oboru, volně pak navázaly cimbálové muziky. Po přestávce rozeznělo Masarykovo náměstí žesťové kvarteto i čtyřruční hra na klavír, vystoupili sóloví zpěváci a své umění předvedli také akordeonisté. Závěr programu patřil dechovému orchestru ZUŠky.

Pod vedením svých učitelů Jany Trubačkové (taneční obor), Stanislava Nemravy (literárně-dramatický obor), Pavla Štulíra (cimbálové muziky), Martina Baláže (žesťové nástroje), Adély Papayové (sólový zpěv), Jitky Slivečkové (hudební obor – akordeon), Petry Foltýnové (klavír, korepetice) a Antonína Koníčka (dechový orchestr) ukázali žáci ZUŠky návštěvníkům akce a veřejnosti, jaké úrovně ve svých oborech během dosavadního studia dosáhli. A také se stali živoucím dokladem toho, že umění není jen svět uzavřený do ateliérů a učeben uměleckých škol, galerií, koncertních sál a jevištních pódii, ale také způsob, kterým město ožívá a žije.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

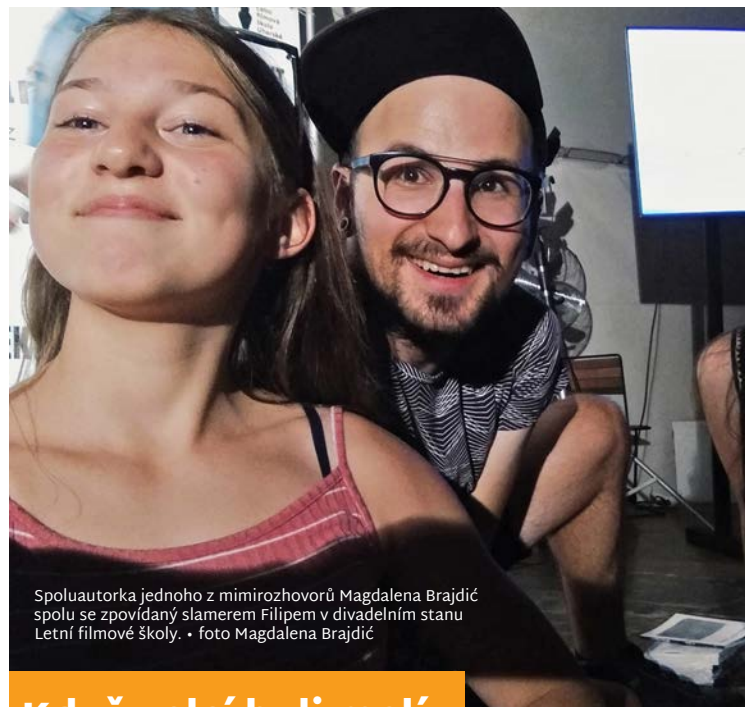

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

více na mapuh.cz

Vystoupení žáků ZUŠ UH bylo zajištěno díky projektu Místní akční plán ORP Uherské Hradiště II, reg.č. CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0008649, spolufinancovaného z prostředků EU, Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání, a státního rozpočtu.

Spoluautorka jednoho z mimirozovorů Magdalena Brajdíčová spolu se zpovídáným slamerem Filipem v divadelním stanu Letní filmové školy. • foto Magdalena Brajdíčová

Když velcí byli malí

Tímto číslem časopisu nás provází série minirozovorů, které vznikly coby prázdninový úkol v literárně-dramatickém oddělení. Žáci měli najít někoho dospělého, kdo v dětství navštěvoval ZUŠ (LŠU), a udělat s ním rozhovor. Část otázek byla předem připravena, další v mnoha případech přineslo povídání malých s velkými.

když velcí byli malí

Kamila • 37 let • Vřesovice • speciální pedagožka • navštěvovala LŠU UH, hudební obor

Jak dnes využíváte znalosti a dovednosti, které jste získala na ZUŠ? Znalosti využívám každý den. Jsem speciální pedagog a vyučuji hudební výchovu a muzikoterapii ve speciální ZŠ.

Máte nějakou „veselou školní historku“? Nevím, jestli byla úplně veselá, ale paní učitelka mi pravidelně stříhala nehty před každou hodinou. Rozčilovalo ji, že mi dlouhé nehty klapají, když jsem hrála na klavír.

Budou do ZUŠ chodit vaše děti? Oba synové mají hudební sluch a když budou chtít, tak jim rozhodně bránit nebudu.

připravila **Barbora Škrášková**

hu deb ka

Hudební obor dostal v uplynulém školním roce velkou motivační injekci v podobě opravené budovy na Mariánském náměstí. Akusticky upravené třídy a koncertní sál jsou dobrým hnacím motorem pro ještě kvalitnější práci učitelů i žáků.

Nejspíš i tato skutečnost se promítla v nebyvalém zájmu nových žáků o studium na naší škole.

Odchovanci několika generací cimbálovek ZUŠky společně na pódiu.
• foto archiv ZUŠ UH

Od sunaru po kořalku

cimbálovkový koncert generací

Tento školní rok se nese v duchu oslav 80. výročí školy – pro mnohé z nás hudebníků oslavy odstartovalo vystoupení cimbálových muzik v rámci Slavností vína. Na koncertu se představily první cimbálovky, které vznikly na ZUŠ počátkem 80. let, až po ty současné. Na jednom pódiu tak vystoupili otcové se svými dětmi. Chtěli bychom v tomto generačním propojování pokračovat a vtahovat rodiče, kteří absolvovali ZUŠ a umí na nástroje hrát, více do výuky a také jim umožnit vystupovat na koncertech se svými dětmi.

Pavel Štulfr

Filmový večírek!

Stále ještě docela čerstvým projektem, který hodláme dál rozvíjet, je filmový večírek klávesového oddělení. Projekci fotek z filmů a seriálů tu naši žáci podbarvují hudbou. Nejbližší uvedení tohoto atraktivního „formátu“ předpokládáme v únoru 2020. Dáme vám včas vědět!

Znovuzrození legendy

Hudební legendu našeho regionu, amatérský orchestr Slovácká filharmonie, tvořili hráči z širokého okolí – na zkoušky i vystoupení se sjížděli do Hradiště z celého Moravského Slovácka, od Břeclavi či Hodonína až po Uherský Brod. Orchestr založil roku 1924 Zdeněk Chalabala, hradištský rodák, v té době pětadvacetiletý absolvent brněnské konzervatoře v oboru dirigování a kompozice. Byl to rok oslav stého výročí narození Bedřicha Smetany a Hradiště se takto přihlásilo k celonárodním velkolepým oslavám. Chalabala řídil filharmonii pouze dva roky, jelikož byl povolán k profesionální umělecké činnosti do Brna, později pak do Ostravy, Prahy i Bratislavy. Po jeho odchodu se orchestr, přes jisté snahy hráčů i krátké působení dvou dirigentů, nepodařilo dále provozovat a během krátkého času zanikl.

V roce 1934 přišel do Hradiště učitel Oldřich Halma, který se zabýval hudbou i dirigováním a převzal v tu dobu řízení pěveckého sboru Svatopluk. K obnově Slovácké filharmonie se zpočátku nikterak nehlásil a trvalo devět let, než byl víceméně přemluven a ujal se i taktovky orchestru. Obnovená filharmonie měla kolem sedmdesáti členů a první koncerty se konaly roku 1943 v červnu v Luhačovicích a v červenci v Uherském Hradišti. Činnost orchestru byla možná i ve vypjatých válečných letech a stěžejními skladbami byl repertoár českých autorů. V roce 1945 se Slovácká filharmonie musela přejmenovat, jelikož podle ministerské vyhlášky mohly mít slovo filharmonie ve svém názvu pouze profesionální orchestry. Od té doby zněl oficiální název Slovácký symfonický orchestr, v běžném provozu a hradištském chápání však byl titul „filharmonie“ stále vžitý a těžko měnitelný.

V letech po válce byla činnost orchestru velmi intenzivní a vedle pravidelných koncertů v mateřském městě se konala řada zájezdů, vystupovali pravidelně např. ve Vsetíně, Uherském Brodě, Hodoníně, Holešově, Kyjově, Luhačovicích, Trenčíně, Trnavě, Dubnici nad Váhom a dalších místech Moravy i Slovenska. Koncertní večery tvořily nejen orchestrální skladby, ale do jejich programů patřila i vystoupení renomovaných sólistů,

Slovácká filharmonie

takže se studovaly doprovodné party koncertů pro klavír, housle či violoncello. Vystoupil zde např. violoncellista Miloš Sádlo, Váša Černý, Bohuš Heran, houslisté Jarka Štěpánek, Spytihněv Šorm, Ladislav Jásek, klavíristé Jan Panenka, Otakar Vondrovic a další známí umělci té doby. Na některých koncertech se orchestr spojil se sborem Svatopluk při přednesu kantátových děl. Za samozřejmé se mělo, že učitelé hudební školy (později LŠU) na smyčcové a dechové nástroje byli předními hráči tohoto hudebního tělesa. Orchester studoval významná hudební díla od období klasicismu až po hudbu 20. století.

Zkoušky orchestru probíhaly v té době v bývalé synagoze (dnes knihovna), kterou roku 1966 značně poničil velký požár. Shořela i část notového materiálu – a hlavně bylo třeba najít nové prostory ke zkoušení, což se posléze podařilo ve zkušebně v Redutě. Bohužel tato doba je zároveň i počátkem ochabování zájmu o hru v amatérském symfonickém orchestru. Nadějí na oživení se jevil zájezd do Itálie, první a vlastně jediný výjezd Slováckého symfonického orchestru do zahraničí. V květnu roku 1972 se uskutečnilo šest koncertů v pěti severoitalských městech a účinkování podle dobo-

vých zpráv „mělo být inspirací pro italské amatérské soubory“. Bohužel se nestaly dlouhodobou inspirací pro muzikanty místní a orchestr se pomalu blížil ke svému konci.

V květnu roku 1973 proběhl ještě velký koncert k 30. výročí obnovení Slovácké filharmonie, pak už byla činnost pro malý zájem hudebníků velmi sporadická a poslední koncert se konal v červnu 1979 již pouze v komorním obsazení. Tím bylo uzavřeno šestatřicetileté úspěšné působení Oldřicha Halmy v čele Slováckého symfonického orchestru.

„Slovácká filharmonie po letech vstane jako Fénix z popela a představí se 20. listopadu na Slavnostním koncertě k 80. výročí založení ZUŠ“, zve její dirigent a ředitel školy Jiří Pospíchal.

Magdalena Uhrová (s použitím bakalářské práce F. Hrubého)

Dirigent Slovácké filharmonie Oldřich Halma.

Audaces fortuna iuvat!

Již dvacet let se v třetím srpnovém týdnu rozeznívá podzámčí mikulovského zámku klavírní hrou. Malí i větší klavíristé se zde potkávají, aby zdokonalili své pianistické dovednosti a poznali nové obzory v kouzelném světě hudby. Pět hodin přípravy a poctivé práce zde střídají vyučovací lekce, které vedou odborníci z řad vysokoškolských pedagogů i aktivních pianistů. Po práci musí přijít odměna. Tou byly pro všechny účastníky tři koncerty v nádherném zámecském sále, pohybové i umělecké doplňkové aktivity, zpívání ve sboru nebo improvizální hodinky, při kterých bylo dost času na kamarádství a odpočinek.

Týden utekl jako voda, ale nebyla to jen „procházka růžovou zahradou“, jak se říká. O to více jsme pyšní na našich pět klavíristek (Jolana Kamrlová 2. roč., Eliška Mikušová 5. roč., Karolína Knotová 5. roč., Hana Pišťková, 6. roč., Kristýna Knotová 7. roč., Aneta Vajdíková 7. roč.), které nejenže se ctí obstály v konkurenci žáků konzervatoří a hudebních gymnázií, zahrály si na závěrečném matiné účastníků, ale s Mikulovem, lektory a kamarády se loučily slovy: „Tak ahoj, už se těšíme na shledání zase za rok.“ Inu, odvážnému štěstí přeje! Tak za rok zase v Mikulově i na stránkách našeho časopisu: „Ahoj!“

Jana Grabcová

Pani učitelky Magdalena Koišová, Jana Grabcová a Jana Hanačková v Mikulově.

AUDIOTEK
ZVUKU ROZUMÍME

SLEVA 10%
PRO STUDENTY ZUŠ
Uherské Hradiště.*

Adresa: Prostřední 133,
Uherské Hradiště, 686 01

e-mail: shop@audiotek.cz
telefon: +420 800 111 170

www.audiotek.cz

* Sleva se nevztahuje na akční a výprodejové zboží a produkty značky Yamaha a Fender.

výtvarka

Co by byla ZUŠka bez výtvarky! V budově zasvěcené výchově k umění a uměním to musí nejen znít, ale také vonět temperovými barvami, ba i terpenovým nebo mokrou hlinou. A dlouhé podzimní podvečery tu musí jemně prozařovat obrazovky s grafickými programy doprovázené jemným klikáním myši...

V domě na Tyršově náměstí jsme teprve několik let, ale zdá se, že si už moc rád zvykl na takovou proměnu (z někdejší postrachu – Okresní vojenské správy). A že se s námi nenudí, to snad bude jasně patrné i z těch několika příspěvků v naší rubrice.

Prázdninová ZUŠka

ZUŠka ve spolupráci se Sdružením rodičů a přátel školy uspořádala letos již 12. ročník letního výtvarně-sportovního pobytu v přírodě „Javorníky“ v hotelu Fran na Kasárnách.

Přestože jezdíme stále na stejné místo, je každý pobyt jedinečný. Je to dáno dobře připraveným, takřka jácím na míru šitým programem. Nejen motivací pobytu a výběrem her, ale i nejrůznějšími sportovními soutěžemi. Mění se ale i naši žáci. Ti, co jezdili na začátku jako malí, dnes už s ledašcím pomohou a berou s sebou mladší sourozence nebo kamarády. Žáci se na těchto pobytech nenásilnou a hravou formou učí nejen spolupracovat v kolektivu, ale rozšiřují si i své výtvarné dovednosti v nejrůznějších dílnách a k tomu mají spoustu pohybu i zábavy při mnoha hrách a soutěžích. Časem zjišťují, že vlastně nepotřebují ani televizi, ani notebooky a ani ten chytrý telefon, protože mají kolem sebe chytré kamarády. Když pak v novém školním roce slyší pedagog (prázdninový vedoucí) žáky vzpomínat, jaký to byl super pobyt... co jiného by si mohl přát! Takže díky všem vedoucím, kteří čas své dovolené, věnovali našim žákům. I když proč ne, vždyť i oni byli kdysi účastníky tábora a žáky naší školy.

Za organizační tým Radmila Doskočilová

Třikrát z tábora ZUŠky v Javorníkách. • foto Radmila Doskočilová

ZUŠ v projektu Perličky Pavla Šporcla

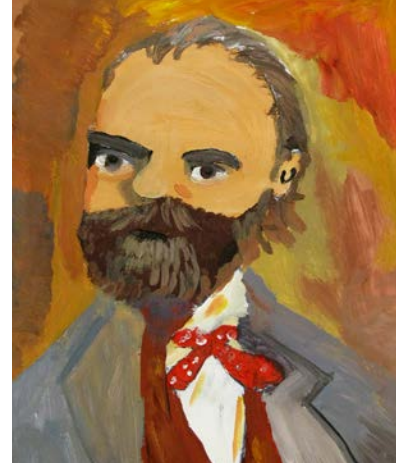
Pedagogové a žáci výtvarného oboru byli ve školním roce 2017/2018 přizváni ke spolupráci na šestnáctidílném televizním pořadu *Hudební perličky Pavla Šporcla*, známého houslisty a popularizátora vážné hudby. Pro seriál, který se vysílal na ČT Děčko, vytvořili 186 portrétů šestnácti hudebních skladatelů a více jak 150 hudebních ilustrací. Z nich produkce pořadu do každého dílu vybrala tři portréty. Vyvrcholením spolupráce se stalala návštěva hlavního protagonisty, houslového virtuosa světového renomé Pavla Šporcla v ZUŠce v říjnu 2018. Otevřel zde výstavu portrétů hudebních skladatelů, které pro jeho pořad nakreslili či namalovali žáci výtvarného oboru.

Možnost podílet se na této zajímavé a prestižní práci s sebou přirozeně přinesla i to, čemu se v pedagogické teorii říká projektová výuka. Na tomto projektu pracovala se svými žáky většina pedagogů výtvarného oboru. Navzájem spolu konzultovali jednotlivé kroky jako výtvarné postupy, zadání kompozice, ale i přístupy k motivaci žáků a jejich reakce. Výsledek se tak od samého začátku rodil prostřednictvím týmové práce celého oboru.

Projektová výuka má žáky vést praktickou zkušeností k pochopení souvislostí a návazností, do jakých práce každého jednotlivce zapadá. Na stopadesát žáků se seznámilo jak s hudebními skladateli, tak s jejich tvorbou a osobními příběhy. Díla svých skladatelských předloh samozřejmě při hodinách poslouchali. „Nejvíce se mi líbil příběh o tom, jak knoflík na kabátě Franze Händla skladateli zachránil život,“ zmínila při vytváření jeho portrétu Natálie Pišťková. „Nám se zase dobře maluje Paganini a líbí se nám jeho skladby, které nám v hodinách paní učitelka při malování pouští,“ doplnily Julie Majzlíková a Helena Bednářová.

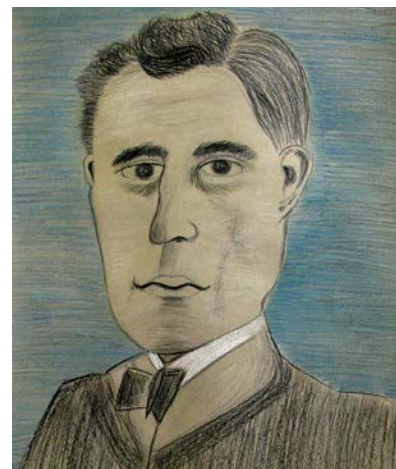
Mendelssohn-Bartholdy. • Klára Klouparová, 6 let

A. Dvořák. • Natálie Večeřová, 9 let

P. Šporcl. • Tereza Vaňková, 7 let

M. Ravel. • Barbora Křapová, 10 let

Díky práci na pořadu žáci tak trochu nahlédli i do zákulisí tvorby České televize. Odměnou pak pro třetinu z nich bylo vidět svůj obrázek na televizní obrazovce. Ihned po natáčení první série si naši mladí výtvarníci navíc vysloužili pochvalu od produkce ČT.

Iniciátorkou a koordinátorkou byla projektu Jana Tvrdoňová. Výtvarnou podobu *Perličkám* dala Eva Blahová, scénografka a absolventka uherskohradištské ZUŠky – právě ona přizvala ke spolupráci žáky své domovské školy. S výtvarným oborem spolupracuje i na dalších projektech. V současné době například vrcholí projekt *Pleteme město* pod patronací SUPŠ Uherské Hradiště.

Modrobílý svět

modrotisková tvorba Antonie Dostádkové

31. 10. 2019–19. 1. 2020

Hlavní budova Slovákého muzea

Slováké muzeum pořádá výstavu prací dlouholeté učitelky výtvarného oboru na naší škole. Antonii Dostádkové byla vždy blízká témata vycházející z lidové kultury, přírody i vzpomínek na dětství. Její dílo prostupuje hravost především díky dětem, kterým se celý život věnovala. Její pedagogická praxe ji formovala v její charakteristické všestrannosti a otevřenosti v nazírání na svět. Tentokrát se zaměřuje především na vánoční tematiku – v dílech vytvořených technikou rezervážního barvení se objeví motivy z betléma, výjevy svaté rodiny, tří králů a také čistá zimní krajina.

když velcí byli malí

Petra • 22 let • Brno • studentka • navštěvovala ZUŠ UH, hudební, výtvarný, taneční i literárně-dramatický obor

Jak dnes využíváš znalosti a dovednosti získané na LŠU? Na VŠ jsem určitě využila některé výtvarné techniky, které jsme dělali na ZUŠ, a možná i v budoucnu využiju dlouhodobou práci s jedním tématem, jak jsem byla zvyklá z výtvarky.

Máš nějakou „veselou školní historku“? Pamatuju si, jak jsme se s kamarádkami v ZUŠ zúčastnily soutěže Černá paní buchlovská a vytvořily figurínu černé paní v životní velikosti. Potom jsme na soutěži skoro zapoměly a když jsme jednou přišly do výtvarky, čekal nás tam velký jahodový dort za 1. místo.

Budou do ZUŠ chodit tvoje děti? Proč? Chtěla bych, aby chodily, protože si myslím, že je to dobrý způsob trávení volného času. Je možné, že jim to dá něco do budoucna.

Přivedli tě do zuš rodiče nebo jsi chtěla chodit sama? Přivedla mě tam mamka, byla jsem v 1. třídě, takže jsem ze začátku nevěděla, co očekávat, ale později už jsem chtěla sama pokračovat, protože mě výuka bavila.

Proč ti rodiče vybrali zrovna výtvarku? Mě jako dítě bavilo kreslit a malovat a možná bylo i vidět, že mi to jde lépe, než ostatním dětem ve školce a později i ve škole. Taťka taky zamlada rád maloval, ale nikdy do umělecké školy nechodil, tak mi rodiče chtěli dopřát něco navíc.

připravila Aneta Somrová

Ocenění vždycky těší...

Pedagogové výtvarného oboru se často účastní různých výtvarných soutěží. Mezi nejvýznamnější patří celostátní přehlídka tvorby žáků základních uměleckých škol.

V celostátní soutěži výtvarného oboru Oči dokořán obdržel zlaté pásmo výtvarný projekt **Andulka vlnkovaná Jitky Magdálkové**. Čestná uznání patřila Radmile Doskočilové za výtvarné práce žáků **Doteky II. aneb Co dotek odkryl, Barboře Sprinzlové** za prostorové dílo **Pes** pod vedením učitelky **Jany Bouzkové**, a **Martinu Šimčíkovi**, kterého porota ocenila za multimediální tvorbu žáků s názvem **Procházka pravěkou krajinou**.

ta nec

Taneční obor ZUŠky má v našem městě velkou tradici. Působí v něm čtyři pedagožky. V Uherském Hradišti a na pobočce v Kunovicích vyučuje MgA. Jana Trubačiková, která je zároveň vedoucí oboru. S Marií Hladníkovou, DiS., se můžete potkat v Uherském Hradišti a na pobočce v Buchlovicích. MgA. Jarmila Krystoňová a Veronika Kašťánková vedou taneční hodiny na pobočce ve Starém Městě. Hodiny všech učitelek se liší, ale zároveň je spojuje prolínáním klasického tance s tancem lidovým a současnými tanečními technikami. Co ve svém přístupu považují samy vyučující za nejdůležitější?

Jana Trubačiková

Jana Trubačiková

Za nejdůležitější v hodinách tance považuji podporu dětí v jejich lásce a touze poznat taneční umění, touze být kreativní ve vlastním tanečním projevu, který jim přináší radost. V jednotlivých lekcích pracuji s dětmi na důkladném zpracování jejich tanečních dispozic, které získají studiem bohaté škály tanečních technik vyučovaných na naší ZUŠ. Ráda také dětem nechávám volnost se vnitřně a emotivně vyjádřit v tvorbě vlastních pohybových etud, které napomáhají i jejich osobnostnímu růstu. Za důležité také považuji přinášet studentům kvalitní hudební předlohu a dát jim možnost shlédnout a hodnotit i taneční tvorbu odlišnou od toho, co sami nejlépe znají.

• akvarel, Valerie Jedelská, 13 let

• foto Martina Cokolová

Marie Jurásková

V mých tanečních hodinách dbám na správné provedení pohybu a rozvíjení představivosti žáků. S dětmi vytváříme choreografie, se kterými na konci roku nebo při jiných příležitostech vystupují. Na hodinách mají děti improvizaci, při které mají možnost vyjádřit svůj osobní cit k hudbě, tématu, prostoru, rekvizitě a rozvíjet tím svou představivost. Se staršími ročníky se věnujeme různým tanečním stylům a technikám.

Jarmila Krystoňová

Vycházím z techniky klasického tance, kterou žáci uplatňují jak při interpretaci choreografií známých baletních titulů, tak při choreografiích zaměřujících se na současnou taneční tvorbu. Dbám na správné držení těla a ladnost pohybu. Žákyně od 12 let vyučují tanci na špičkách.

Veronika Kašťánková

Touha po pohybu, hra, taneční pohyb, který vyvěrá z pocitu vnitřní radosti, jsou přirozenou součástí dětského života. A proto v rámci výuky vedu děti k nabytí správného držení těla, rozvíjím vnitřní citlivost, představivost, hudební i kolektivní cítění a pohybovou dětskou tvořivost.

Anna • 28 let • Brno • intendantka HaDivadla, arts manager • navštěvovala ZUŠ UH, hudební, výtvarný, taneční i literárně-dramatický obor.

Nejprve asi hlavní věc: Chodila js někam do ZUŠky? A jestli se smím zeptat, jak dlouho? Chodila jsem na spousty oborů a navštěvovala řadu kroužků. Od výtvarky, přes taneční obor u Laďky Košíkové, na příčnou flétnu jsem taky hrála, do dramaťáku chodila. Jsem moc vděčná, že jsem mohla chodit na ZUŠku a určitě bych to všem doporučovala aby chodili, nebo dávali děti na ZUŠku.

Takže předpokládám že tvoje děti, až budou, tak taky budou chodit... Musí chodit do ZUŠky! Myslím, že je dobré dát dítěti na výběr celou škálu možností, když není na něco vyloženě dřevo, tak se pak prostě chytne v tom, co ho nejvíc baví.

A tebe osobně ZUŠka navedla k tomu, co děláš teď? Určitě mi to pomohlo, určitě to byla součást toho všeho, co mě k mé nynější práci přivedlo.

Takže si už nějak od mala tíhla k tomu, co dnes děláš? Snažím se nějak dělat věci, které do sebe zapadají. A to, že jsem třeba v té ZUŠce navštěvovala víc oborů, tak myslím i celkem zapadá do toho, co teď dělám.

Zajímáš se spíš o „výkonávání umění“ nebo o jeho zabezpečování? Víím, že bych určitě nechtěla být herečka. Protože si myslím, že herec by měl uvažovat úplně jinak, nebo cítit věci jinak. Každý by měl jít po své životní cestě, naslouchat sám sobě a tomu, pro co je stvořený.

Myslím, že už jsme si řekly asi všechno, takže ti moc děkuju – a užij si filmovku!

připravila Ema Guryčová

Adéla • 40 let • Uherské Hradiště • asistentka vedení společnosti • navštěvovala LŠU Staré Město, literárně-dramatický obor

Jak dnes využíváš znalosti a dovednosti z LŠU? Určitě mně to výrazně zlepšilo komunikativní dovednosti, dokázala jsem lépe zvládat trénu při vystoupeních ve škole a pak i při prezentacích v zaměstnání.

Chodí do ZUŠ tvoje děti? Proč? Můj syn Erik chodí na dramaťák. Přišel s tím sám poté, co se ZŠ navštívili ZUŠ, kde si mohli jednotlivé obory vyzkoušet.

Mami, napadlo tě někdy, že bude chodit i tvůj syn na ZUŠ? Ne, vůbec mě to nenapadlo a už vůbec ne, že bude chodit na dramaťák ke Standovi jako já před tolika lety.

připravil Erik Horák

CLARINA
MUSIC

Váš dodavatel hudebních nástrojů

www.clarina.cz

dra, mát ák

Vyučujeme hře na dva nástroje – tělo a duši. Housle či flétnu může člověk po slavnostním absolutoriu odložit na dno skříňně a už na ně nikdy nesáhnout, s tělem a duší to jaksí nejde. Existujeme. Komunikujeme s jinými lidmi. Snažíme se vypořádat se svými city a pocity. Každý den, každou hodinu. Každou vteřinu. Zatím je to jenom hra. Zkoušíme, co dokáže náš hlas, naše tělo, vstupujeme do rolí a zkoušíme si „kůži“ někoho jiného, připravuje divadelní představení. Z některých se přitom možná stanou herci, vystupující na jevištích divadel oblastních i světových, ale všichni určitě jednou vstoupíme na jeviště života. Budeme se snažit změnit svět. S dobře postavenými a naladěnými nástroji nás bude líp vidět i slyšet. Hana Nemravová

Tak trochu...

Kdysi dávno pradávno se v koncem školního roku uskutečnila na dvorečku zušky premiéra představení Tak trochu Cyrano. Verše škobrtaly, herci rovněž, Cyrano odmítal políbit Roxanu... Většina herců končila svou docházku na základní škole a hra na Cyrana a s Cyranem byla pouhým pokusem přiblížit klasickou divadelní hru mladému divákovi. Rodiče zatleskali, pedagog utřel pot z čela (napovídání dá zabrat), herci se uklonili... A tím to mohlo skončit. Nový školní rok, nový kus. Ale Cyrano se všem nějak dostal pod kůži. Dezertéři a maroděři byli nahrazeni novými rekruť. Škrtalo se, vymýšlely se nové situace, text přestával být nepřitelem a stával se spojencem. V roce 2014 soubor zdárně přežil účast na celostátním kole Wolkrova Prostějova a představitel Cyrana si odnesl zvláštní cenu poroty za „tak trochu“ profesionální herecký výkon. Představení se hrálo ještě mnohokrát, leckde a pro leckoho. Přišly další inscenace (Co to ta Eva tropí, Grace, Tak trochu Maryša...), členové skupiny, která Cyrana realizovala, postupně opouštěli zušku. Dnes už jsou všichni vysokoškoláci. Přesto se o prázdninách sešli a v neděli 28.7. v sále ZUŠ Cyrano opět bojoval s přetvářkou a zlobou. Verše se linuly, herci si užívali každý okamžik, mezi Cyranem a Roxanou to jiskřilo... Divadelní představení Tak trochu Cyrano zraje spolu se svými aktéry. Přislíbili účast na Divadelním koštu, kde je můžete vidět v pátek 25.10. v 19.30 na Malé scéně Slováckého divadla.

Hana Nemravová

když velcí byli malí

Filip • 29 let • Plzeň • umělec/kreativec/pedagog • navštěvoval ZUŠ Sokolov, hudební a literárně-dramatický obor

Jak dnes využíváte znalosti a dovednosti, které jste získal na ZUŠ? Mám kapelu, zpívám a hraju na kytaru. Dovednosti z LDO využívám ve slamu (slam poetry) a jako moderátor.

Máte nějakou „veselou školní historku“? Když jedna učitelka šla přes silnici a nevyšimla si řetězu, celá se na té silnici rozplácla.

Budou do ZUŠ chodit vaše děti? Proč? To nedokážu odhadnout. Podle toho, jak budou zdatné a na co budou mít talent.

Jak jste se dostal ke slamu? Šest let mě k tomu lidi přemlouvali, až jsem to zkusil.

Jak dlouho slam děláte? Tři roky.

Měly nějaké vaše učitelky vtipné příjmení? Ani ne, měl jsem paní učitelku Plachou a Krupkovou.

Přišel byste na nějaké naše představení? Když mě pozvete, určitě přijdu.

připravily Magdalena Brajdič a Michaela Janíková

A nakonec... původník

Napiš úvodník!

Přesný a jasný pokyn, vyřčený v samém závěru školního roku, v období, kdy je pedagog schopen pouze toho, aby doklopýtal domů, zabezdil dveře i okenice a počal se oddávat blaženému tichu a samotě.

Po nějaké době začnou i ti nejzavrtzelejší odpůrci dětského křiku, brblajících rodičů, kolonek třídních knih a statistických tabulek pomalu odstraňovat bedně, nesměle se procházet po zahradě, odvážnější vyrazí do prázdninově rozverných městských ulic, ti nejstatečnější dokonce překročí hranice státu. A jednoho dne jednoho výše zmíněný pedagog, pohodlně usazený v proutěném křesílku, popíjí kávu, otevře noviny, oči mu padnou na úvodník a v panice si uvědomí, že dostal úkol na prázdniny! On, učitel, který má přece úkoly rozdávat a přísně, ale spravedlivě kontrolovat jejich plnění!

Spěchá do knihovny a horečně hledá ve slovnících, co to ten úvodník vlastně je. Zjistí, že je to úvahový text, zabývající společenským děním a že on jako autor se má snažit o to, aby se čtenář ztotožnil s jeho názorem na věc nebo (probuň) se dokonce dal vyprovokovat k nějaké reakci. I zavalí stoly v čítárně knihovny novinami a časopisy, pročítá úvodníky a snaží se najít inspiraci. V tom nejdálenějším koutku myslí ho napadne, že by mohl něco

opsat, ale tu hříšnou myšlenku hned zapudí. Sem tam mu zabloudí zrak k titulkům v tiskovinách, kterými listuje – soudní spory, politické přešlapy, morality z úst společensky uznávaných podvodníků.

A ubohému pedagogovi začne docházet, že není schopen něco napsat, neboť jeho základním životním postulátem vždy bylo vychovávat děti tak, aby byly čestné, pravdomluvné, aby nemyslely jen na sebe, aby pomáhaly ostatním, aby... Přijde mu, že noviny jsou plné rozesmátých tváří lidí, kteří všechny tyhle věci dobře znají a tím, že se jim přepečlivě vyhýbají, se vyšplhali na nejvyšší příčky společenského žebříčku. Vrací vypůjčený tisk, nepoděkuje, ani nepozdraví a pomalu se šourá k domovu. Místo slov úvodníku si v duchu sestavuje žádost o ukončení pracovního poměru, neboť mu to došlo. Celý život žil v omylu. Kradte! Lžete! Podvádějte! To jsou ty zásady, které měl vštěpovat svým žákům, aby je řádně připravil na život!

„Pane učiteli!“

Někdo na něj mává z protějšího chodníku. Kdosi přebíhá křížovatkou. Jakési auto začalo zuřivě troubit, zastavuje a blokuje dopravu. Lidé se otáčejí a někteří z nich s radostným úsměvem spěchají ke znepokojenému pedagogovi.

Bývalí žáci se vrátili na prázdniny do rodného města! Objímají a líbají svého učitele. Jeho cesta domů trvá několik dní, neustále jej někdo zastavuje. Každý žák mu touží vypovědět své osudy. Ještě, že existují kavárny, vinárny a cukrárny, jinak by umřel hladem a žízni. Vyslechne si příběhy smutné, veselé i nudné. Všechny ale mají něco společného – vyprávějí mu je lidé, kteří se potýkají se životem v duchu zásad, které jim kdysi vštěpoval. Nedali se semlít životem, nerezignovali.

A tak než odemkne dveře svého domu, zmuchlá pomyslnou žádost o ukončení pracovního poměru a hodí ji do pomyslného odpadkového koše. Usedne ke skutečnému stolu a na skutečný papír hrdě napíše první větu: „Začínám se těšit na nový školní rok.“

Hana Nemravová

„Pane učitelí!“
učitelí!“

Přehled akcí k výročí školy

80 let základního uměleckého
školství v srdci Slovácka

L2X0X1X9

ZUŠka
UHERSKÉ HRADIŠTĚ

12. 9. 17.30 • Mariánské nám.

Hudební lavičky a výstava Začínáme

Vernisáž výstavy a představení
Hudebních laviček

1.–4. 10. • centrum města
Rechla – Pleteme město

Instalace ve veřejném prostoru •
pořádá SUPŠ Uh. Hradiště

7.–13. 10. • Cafe 21
Malby 2019

Výstava výtvarného oboru

15. 10.–31. 12. •
Chodba Jezuitské koleje

Momenty z historie ZUŠ

Výstava k výročí školy

21. 10. 19.00 • Slovácké divadlo

Pankrác '45

Představení Švandova divadla •
ve spolupráci se SD

21. 10.–8. 11. • Horní foyer SD

Od hry k zájmu, od zájmu k zaujetí... I

Výstava prací výtvarného oboru

22. 10. 18.00 • Divadelní sál ZUŠ,
Tyršovo náměstí

Poetický večírek

Vystoupení sólových recitátorů a jiné.

23. 10. 18.00 • Divadelní sál ZUŠ

Sedem minut po poledni

DS White, ZUŠ Bánovce n. B.

24. 10. 17.00 • Malá scéna SD

Co se vloni urodilo?

Nejzajímavější představení žáků I. stupně

24. 10. 19.30 • Malá scéna SD

Kdo s koho?

Premiéra inscenace žáků II. stupně

25. 10. 18.00 • Malá scéna SD

Krotenie klaunov

Divadlo Kalorik, ZUŠ Bánovce n. B.

25. 10. 19.30 • Malá scéna SD

Tak trochu Cyrano

Představení bývalých žáků z roku 2013

26. 10. 19.00 • Orlovna

Divadelní taneční vínek

Maškarní balábile současných
i bývalých žáků

1. 11. 19.00 • Klub kultury

Tanec

Slavnostní představení a setkání absol-
ventů a žáků tanečního oboru

7. 11. 19.00 • Československé
kulturní centrum Buchovice

Koncert k výročí

pobočka Buchovice

10. 11. 14.00 a 17.00 • Slov. divadlo

Šťastný princ

Představení Divadla Lampion Kladno •
ve spolupráci se SD

12. 11. 19.00 • Reduta

Koncert hudebního oboru

Vystoupí sólisté i soubory ZUŠ

18. 11. 18.00 •

Sokolovna Polešovice

Koncert k výročí

pobočka Polešovice

19. 11. 17.00 • tělocvična ZŠ Tupesy

Koncert k výročí

pobočka Tupesy

20. 11. 19.00 • Klub kultury

Slavnostní koncert k 80. výročí ZUŠ

Vystoupí Slovácká filharmonie,
dirigent: Jiří Pospíchal

21. 11. 17.30 • Kulturní dům Boršice

Koncert k výročí

pobočka Boršice

24. 11. 16.30 • bazilika Velehrad

Koncert k výročí

pobočka Velehrad

27. 11.–31. 12. • Reduta

Od hry k zájmu, od zájmu k zaujetí... II

Výstava prací výtvarného oboru • malá
vernisáž 27. 11. v 16.30 • velká vernisáž
před vánočním koncertem 11. 12. 2019

12. 12. 11.00 •

Obecní dům Osvětimany

Výchovný koncert k výročí

pobočka Osvětimany

